

Súd: Okresný súd Topoľčany
Spisová značka: 1T/80/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4617010724
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ľubomíra Podmaníková
ECLI: ECLI:SK:OSTO:2018:4617010724.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Topoľčany samosudkyňou Mgr. Ľubomírou Podmaníkovou v trestnej veci obžalovaného J. P. pre prečin výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom v Topoľčanoch dňa 25.10.2018, takto

rozhodol:

obžalovaný
J. P. narodený XX.XX.XXXX v C.,
trvale bytom K., L. Š. XXX/XX

uznáva sa vinným, že :

dňa 13.05.2017 v čase približne o 24.00 hod. v bare s názvom „E. W.“ nachádzajúcom sa na ul. Š. M. C., po predchádzajúcom slovnom konflikte, fyzicky napadol poškodeného V. Q. tak, že ho jedenkrát udrel päšťou pravej ruky do oblasti ľavého oka, čím poškodenému V. Q. spôsobil zmliaždenie hlavy v oblasti ľavej očnénice ľahkého stupňa s krvnou podliatinou v podkoží s dobou liečenia a práceneschopnosti v trvaní 5 - 7 dní

t e d a :

dopustil sa fyzicky na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného,

t ý m s p á c h a l :

prečin výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona.

Za t o s a m u u k l a d á :

Podľa § 364 odsek 1 Trestného zákona, za nezistenej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 Trestného zákona a zistenej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písmeno m) Trestného zákona, postupom podľa § 38 odsek 2, odsek 4 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku súd obžalovanému ukladá nahradiť poškodenej B. W., W. C., N.. V.. T.. Š. XXXX/XX, XXX XX C., J.: XX XXX XXX škodu vo výške 46,60 (štyridsaťšesť eur a šesťdesiat centov).

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Topoľčany na základe obžaloby prejednal trestnú vec obžalovaného V. P.J. a na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, svedka - poškodeného V. Q., svedkov R. Q., W. K.T., Q. S., znalca V. Q. V. a prečítaním listinných dôkazov zabezpečených v prípravnom konaní. Z výsledkov vykonaného dokazovania bol zistený skutkový stav tak, ako je opísaný vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Na hlavnom pojednávaní obžalovaný urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku že „je nevinný“.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní uviedol, že prišiel do baru E. asi o 22:00 hod., tam popíjali. S poškodeným sa zrazil telom na poschodí tohto baru, pričom poškodený mu vulgárne nadával, on mu nadávky opätovoval, no on sa k nemu približoval, ako keby ho chcel napadnúť, čo cítil ako psychický nátlak, a preto mu dal neúmyselne facku. Poškodený urobil pohyb smerom k nemu taký prudký ako keby zaútočil. Potom ako mu dal facku, sa vrátil k stolu, pričom poškodený prišiel asi po 15 minútach za ním a pýtal od neho hotovosť 500 €, na čo mu povedal, že mu peniaze nedá, že keď sa cíti taký napadnutý, nech zavolá policajnú hliadku. Nie je pravda, že by uviedol, že ho zbije aj pred políciou. S bratom poškodeného konflikt nemal. Nevykrikoval na nich, aby odišli von z baru. Facku mu dal pravou rukou na ľavú stranu tváre. Na druhý deň poškodený s bratom a ich otcom boli u neho a pýtali od neho znovu hotovosť. Prvý začal nadávať poškodený jemu. Na poškodenom po facke zranenie nevidel. V ten večer požíval alkoholické nápoje. N. A. bola v čase spáchania skutku jeho priateľka, žili v spoločnej domácnosti, majú spolu aj maloletú dcéru. Momentálne spolu nežijú.

Svedok - poškodený V. Q. uviedol, že v bare sedeli s bratom asi 20 minút a potom k nim pristúpil obžalovaný a prstom ukazoval na brata a vravel mu nech sa zoberie a ide preč. Prišiel k ich stolu z pravej strany, išiel z baru, ktorý je tam na poschodí. Udrel ho päťou, úder bol silný. Pri údere stál. Prišli tam dvaja vyhadzovači, ktorí obžalovaného držali, lebo bol agresívny a ešte keď odchádzal z baru, kričal: „zavolaj si policajtov, ujemem ťa aj pred nimi.“ Oko ho bolelo 3 týždne až mesiac, nemohol navštevovať autoškolu, musel si odložiť skúšky v autoškole. Vyhľadala ich priateľka obžalovaného N. A., ktorá v uvedenom bare pracuje. Oslovila ich s tým, či by sa to nedalo vyriešiť, aby nepodávali trestné oznámenie. Zobrala ich na aute k obžalovanému, išiel on a jeho otec. Ukázal mu oko, na čo mu obžalovaný povedal, že on si začal. Ešte v ten deň obžalovaný volal jeho otcovi, či sa môžu dohodnúť. Na ďalší deň bol u nich, mali pripravenú dohodu medzi sebou, že obžalovaný mu zaplatí sumu 500 €. Pred samotným úderom, ktorý dostal od obžalovaného, medzi nimi nedošlo k žiadnemu konfliktu. V bare sa s nikým nestretol, bol iba s bratom a kamarátmi. N. A. pozná z baru, pretože tam chodil. S N. A. sa pred konfliktom nestretol, ona prišla až keď tam boli vyhadzovači a tiež dohovárala obžalovanému. Nepozná žiadny dôvod, prečo by mal byť obžalovaný agresívny na jeho brata. To, že má obžalovaný podmienku sa dozvedel od N. A. vtedy, keď prišla za nimi domov na druhý deň.

Svedok R. Q. uviedol, že boli v E. W. spolu s bratom, boli tam viacerí kamoši, bratovi rovesníci. Pri stole ich bolo viac. Jeden spoločný kamarát jeho a obžalovaného, Q. V., mu odkázal od obžalovaného, aby vypadol z baru. Potom prišiel osobne obžalovaný za nimi, bol zjavne opitý. Vyhrážal sa, bol agresívny. Hovoril mu nech vypadne, brat sa ho zastal. Obžalovaný mu pravou rukou dal do oka. Myslí, že to bolo päťou, bolo to aj počuť. Obžalovaný stál pri stole tak zošikma, aj kopal do stola, bola stále agresívny, preto on odtiaľ odišiel ako prvý, brat išiel po chvíľke za ním. Ako išli k autu, počuli ako obžalovaný za nimi kričal: „zavolajte si aj policajtov, ujemem vás aj pred nimi“. S bratom išli na pohotovosť, kde bol ošetrený. Oko mal doma už zapuchnuté. Ráno ho mal celé červené a zatvorené. Vie, že na druhý deň prišla k nim N. A., bol v práci. Nebol pri tom. Po skutku s obžalovaným už nebol v žiadnom kontakte, ani osobnom, ani telefonickom. N. A. ho v ten večer, keď sedel pri stole, zozadu objala, pozdravili sa. Nevedel, prečo brat uviedol, že sa s nikým nestretli, možno si to on nepamätá. Obžalovaný prišiel sprava, ukazoval na neho prstom, povedal mu „choď preč, pokiaľ ti pekne hovorím“. Spýtal sa ho, že prečo by mal odísť. Znova to zopakoval, ale zvýšil pri tom hlas, na čo sa ho znovu opýtal prečo má odísť a potom sa postavil brat a dostal od obžalovaného do oka. On v ten večer bol šofér, brat mal možno jedno pivo. Vie, že N. A. bola priateľkou obžalovaného. V čase skutku vedel, že obžalovaný má podmienku od N. A.. S obžalovaným sa konfrontovali cez SMS správy a bolo to kvôli priateľke N. A.. Brat vedel, že obžalovaný

má podmienku, nepamätal si presne kedy mu to povedal, ale myslel, že to bolo ešte pred skutkom. Obsahom komunikácie SMS - kovej medzi ním a obžalovaným bolo to, že obžalovaný žiarlil na priateľku z toho dôvodu, že on sa s ňou stretol v E.. Boli to SMS správy v tom duchu, aby jej dal pokoj, lebo nemusí dopadnúť dobre. Je to asi rok dozadu. Bol s obžalovaným aj v telefonickom kontakte asi jeden až dvakrát kvôli tej priateľke. Napísal mu však SMS, že dá tomu pokoj, že si vymaže jej číslo, aj facebook, keď mu to vadí, že dá ruky od nej preč. To bolo tak vo februári. V máji sa stalo toto v E.. Asi si obžalovaný myslel, že tam prišiel kvôli jeho priateľke a mal pocit, že mu to musí dať pocítiť.

Svedok W. K. uviedol, že s odstupom času si už presne nepamätá čo sa stalo, bol v E. spolu s obžalovaným, ktorý tam bol s frajerkou. Vie, že sa dohadovali, teda obžalovaný, no nevedel uviesť s kým sa dohadoval. Nepamätá si, či to bol jeden zo svedkov prítomný na dnešnom HP. Obžalovaný potom schádzal dolu schodmi s vyhadzovačom. Išiel normálne, podľa neho nebol agresívny. Nevie o tom, že by obžalovaný v ten večer mal po niekom vykrikovať.

Svedok Q. S. uviedol, že pracuje ako vyhadzovač v E. W., pracoval aj dňa 13.5.2017. Videl, že tam bol obžalovaný a spolu s poškodeným V. Q. mali nejakú roztržku medzi sebou, pretože poškodený vyskočil do obžalovaného, ale nevie z akého dôvodu. Sotili do seba, žiadny úder nevidel. Obžalovanému povedal, aby odtiaľ odišli, išiel dobrovoľne sám, potom si sadli dolu pri bar, kde spolu sedeli až do záverečnej a rozprávali sa. Na ďalší víkend prišiel na diskotéku V. Q. a hovoril mu o tom, že chce od obžalovaného 500 eur, ak mu to zaplatí, tak ho neudá. Hodinu konfliktu si nepamätá, obžalovaný sa od neho vzdialil, keď išiel na toaletu alebo pri bar si niečo zobrať. On tiež chodil kontrolovať diskotéku, nesedel tam stále, no vzadu bol aj ďalší vyhadzovač a obžalovaný nerobil žiadne konflikty. V. Q. mu hovoril o tom, že jeho brat chodil za J. priateľkou, že si s ňou vypisoval. Po konflikte sa s obžalovaným o tom nerozprávali.

Súd vypočul znalca V.. Q. V. z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie súdne lekárstvo, ktorý sa pridrižoval záverov znaleckého posudku č. XX/XXXX a uviedol, že najčastejšie takéto zranenie vzniká úderom päťou alebo podobným tupým predmetom. Išlo o aktívne mechanické pôsobenie, skôr päťou, ako otvorenou dlaňou, no takéto zranenie môže vzniknúť aj dlaňou, aj päťou po údere. Z hľadiska bodového hodnotenia, malo zranenie 5 bodov a celkovo bolo vyčíslené na sumu 88,30 eur.

Skutkový stav zistený vo výroku rozsudku bol preukázaný aj ďalšími listinnými dôkazmi, predovšetkým potvrdením o práceneschopnosti poškodeného, lekárskou správou k zraneniu poškodeného, zápisnicou z vyluchu svedka Q. S. z iného konania predloženej ako listinný dôkaz obhajobou.

Pokiaľ ide o osobu obžalovaného je slobodný, v odpise z registra trestov má tri záznamy, v jednom prípade sa neho hľadí akoby nebol odsúdený. Trestným rozkazom Okresného súdu Topoľčany zo dňa 19.09.2016, sp. zn. 1T/22/2016, právoplatným dňa 05.10.2016 bol odsúdený pre trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1, odsek 3 písmeno c) a prečin výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona, za ktorý mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 roky, s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 2 roky s probačným dohľadom. Skúšobná doba plynula od 06.10.2016 do 06.10.2018. Trestným rozkazom Okresného súdu Topoľčany zo dňa 05.06.2018, sp. zn. 2T/45/2018, právoplatným dňa 19.06.2018 pre trestný čin nezaplatenie dane a poistného podľa § 278 odsek 1 Trestného zákona, súd upustil od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na predchádzajúce odsúdenie.

Z výpisu z ústrednej evidencie priestupkov MV SR na obžalovaného vyplýva osem záznamov, pričom prevažne ide o priestupky spáchané na úseku dopravy, v minulosti (v rokoch 2013, 2012) sa dopustil dvoch priestupkov proti občianskemu spolunažívaniu, pričom vždy išlo o fyzické napadnutie inej osoby.

Po vykonanom dokazovaní súd zhodnotil dôkazy týkajúce sa skutku, nezávisle podľa vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom zvážení všetkých okolností jednotlivu aj v ich súhrne, nezávisle od toho, či tento obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Súd mal za jednoznačne preukázané, že skutok sa stal tak, ako je uvedený v skutkovej vete tohto rozsudku a spáchal ho obžalovaný.

Skutok vykazuje znaky prečinu výtržníctva podľa § 364 odsek 1 Trestného zákona, pretože obžalovaný sa dopustil fyzicky na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného - poškodeného.

Na základe uvedeného je potrebné konštatovať, že obžalovaný konal v priamom úmysle podľa § 15 písm. a) Trestného zákona, pretože chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť záujem chránený týmto zákonom.

Z takéhoto konania je obžalovaný priamo usvedčovaný výpoveďou poškodeného, ktorý jednoznačne a bez pochybností opísal skutkový dej, odkiaľ k nim pristúpil obžalovaný, ktorý prstom ukazoval na jeho brata a vravel mu nech sa zoberie a ide preč. Prišiel k ich stolu z pravej strany, išiel z baru, ktorý je tam na poschodí a udrel ho päšťou.

Obžalovaného usvedčuje aj výpoveď svedka R. Q., ktorý rovnako uviedol odkiaľ prišiel k ich stolu obžalovaný, teda sprava, ukazoval na neho prstom, pričom mu vravel, aby odišiel, brat sa postavil na jeho obranu a obžalovaný ho udrel do oka. O pravdivosti výpovedi poškodeného ako i svedka nemal súd dôvod pochybovať.

V zhode s týmito výpoveďami je aj výpoveď svedka Q. S. prečítaná ako listinný dôkaz z iného konania, ktorá bola predložená obhajobou, kde Q. S. uvádza, že obžalovaný udrel poškodeného do tváre. No pri svojej výpovedi ako svedok v tejto veci na hlavnom pojednávaní uviedol, že žiadny úder nevidel, preto mal súd za preukázané, že vierohodnosť tohto svedka v danej veci je podstatným spôsobom spochybnená.

Obžalovaný sa bránil tým, že dal poškodenému jednu neúmyselnú facku. Podľa neho poškodený ho chcel napadnúť. Táto obhajoba obžalovaného bola spoľahlivo vyvrátená vyššie uvedenými dôkazmi. Súd poukazuje na skutočnosť, že sám obžalovaný uviedol, že v ten večer požíval alkohol.

Nepriamo bola vina obžalovaného preukázaná aj lekárskou správou k zraneniu poškodeného, znaleckým posudkom V.. Q. V., ako aj potvrdením práceneschopnosti poškodeného.

Obžalovaný na svoju obranu neuviedol žiaden dôkaz, ktorý by jeho tvrdenie, že poškodeného nenapadol, preukázalo a ani takýto dôkaz na hlavnom pojednávaní produkovaný nebol. Vzhľadom k tomu súd pokiaľ ide o obhajobu obžalovaného dospel k záveru, že táto bola len tendenčná a účelová a nie je spôsobilá zbaviť ho trestnej zodpovednosti, navyše bola vyvrátená výpoveďou poškodeného ako i svedka R. Q., listinnými dôkazmi, pričom súbor týchto priamych i nepriamych dôkazov vytvára ucelený celok a preukazuje vinu obžalovaného.

Pokiaľ obhajoba poukazovala na to, že poškodený pri svojej výpovedi neuviedol, že sa v ten večer stretli s priateľkou obžalovaného (N. A.Á.), no svedok R. Q. to uvádzal, súd dáva do pozornosti, že stretnutie spočívalo podľa výpovede svedka v pozdravení sa s ňou, pričom ho ona objala. Tu dáva súd do pozornosti, že tak poškodený ako i svedok R. Q. uviedli, že pri stole sedeli s viacerými kamarátmi, prišli sa baviť, a preto poškodený si tento pozdrav nemusel ani všimnúť, otázne je či to vôbec možno považovať za stretnutie sa poškodeného s priateľkou obžalovaného, ktorý len sedel pri stole, kde sa oni dvaja pozdravili. Ďalší podľa obhajoby podstatný rozpor je v tom, že poškodený uviedol, že v ten večer nepil a podľa svedka R. Q. mal možno jedno pivo. Toto súd nepovažuje za taký rozpor, ktorý by oslaboval vierohodnosť svedka - poškodeného, pretože ak vypil jedno pivo mohol to vnímať tak, že nepil, tiež s odstupom času si to nemusel presne pamätať. Obhajoba nesprávne uvádza, že svedok R. Q. povedal, že poškodený mal minimálne jedno pivo, no toto svedok vôbec neuviedol. Ďalej poukazuje na konfrontáciu obžalovaného a poškodeného, kde podľa obhajoby boli známky afektovaného nátlaku na presadenie svojich tvrdení poškodeným. Súd takýmto spôsobom vykonanú konfrontáciu nevnímal, každý si pri nej tvrdil svoje a nič podstatné nepotvrdila ani nevyvrátila. Obhajoba stále poukazovala na zisťtný motív poškodeného ako i svedka R. Q., ktorý je podľa obhajoby preukázaný dohodou predloženou na hlavnom pojednávaní dňa 06.04.2018. Z tejto vyplýva, že sa obžalovaný s poškodeným dohodli, že mu obžalovaný poškodenému vyplatí 500 eur, za to že ho pästne napadol a udrel do tváre dňa 13.05.2017. Súd dáva do pozornosti, že ide o vzájomnú dohodu, ktorá je slobodným prejavom oboch strán, ktoré sú na nej vlastnoručne podpísané, teda poškodený a obžalovaný. Skutočnosť, že obžalovaný to vnímal zo strany poškodeného ako nátlak na vymámenie peňazí, je riešené v inom konaní.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu postupoval súd v zmysle ustanovení § 34 ods. 1 -4 Trestného zákona a bral do úvahy spôsob spáchania trestného činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osobu obžalovaného ako aj možnosť jeho nápravy.

V prejednávacom prípade je trestná sadzba trestu odňatia slobody za spáchaný prečin výtržníctva podľa § 364 odsek 1 Trestného zákona 0 - 3 roky. Z poľahčujúcich okolností podľa § 36 súd nezistil u

obžalovaného žiadnu, priťažovalo mu, že už bol za trestný čin odsúdený (§ 37 písmeno m) Trestného zákona. Keďže prevažoval pomer priťažujúcich okolností, súd postupom podľa § 38 odsek 2, odsek 4 Trestného zákona zvyšoval dolnú hranicu trestnej sadzby o jednu tretinu a ukladal trest v sadzbe 1 rok až 3 roky. Súd dospel k záveru, že účel trestu v zmysle § 34 Trestného zákona tak v oblasti generálnej ako aj individuálnej prevencie bude v prejednávanej veci dosiahnutý uložením trestu odňatia slobody na dolnej hranici takto upravenej trestnej sadzby, teda vo výmere 1 rok nepodmienečne, pretože obžalovaný sa dopustil prejednávanej trestnej činnosti počas skúšobnej doby, ktorá plynula od 06.10.2016 do 06.10.2018. Z pripojeného spisu súd zistil, že obžalovaný nebol doposiaľ po uplynutí skúšobnej doby osvedčený. Obžalovaný nebol v posledných desiatich rokoch vo výkone trestu za úmyselný trestný čin, preto ho súd zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Takto uložený trest podľa názoru súdu zodpovedá všetkým okolnostiam prípadu i osobe páchatel'a, je primeraný a schopný splniť funkciu ochrany spoločnosti i prevencie (individuálne i generálnej) a zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Keďže poškodená B. W., W. C. si riadne a včas uplatnila nárok na náhradu škody v sume 46,60 eur, súd uložil obžalovanému, aby ju nahradil.

Pokiaľ ide o náhradu škody vo vzťahu k poškodenému V. Q., zo spisového materiálu vyplýva, že si nárok na náhradu škody riadne ani včas neuplatnil. V prípravnom konaní dňa 30.08.2017 sa k náhrade škody nevyjadril. Na hlavnom pojednávaní dňa 06.04.2018 uviedol, že si uplatňuje nárok na náhradu škody vo výške 200 €.

Zákon upravuje podmienky, ktoré musia byť splnené, aby sa mohlo rozhodnúť o nároku poškodeného v adhéznom konaní :

a) poškodený musí svoj nárok uplatniť, súd nikdy o škode nerozhoduje z úradnej povinnosti,
b) nárok musí poškodený uplatniť riadne a včas, čo znamená, že musia byť z návrhu zrejmé dôvody a výška uplatneného nároku; stačí, ak poškodený ako dôvod uvedie, že skutkom uvedeným v uznesení o vznesení obvinenia mu bola spôsobená škoda a z tohto dôvodu si uplatňuje nárok na náhradu škody; pokiaľ ide o výšku nároku, treba uviesť aspoň konkrétnu minimálnu výšku škody, prípadne odkaz na dokument, kde je výške určená. Včas uplatnený nárok je taký, ktorý poškodený uplatní najneskôr do skončenia vyšetrovania resp. skráteného vyšetrovania.

O týchto skutočnostiach bol poškodený poučený pri výsluchoch v prípravnom konaní. Keďže nárok na náhradu škody riadne a včas neuplatnil, súd o škode v adhéznom konaní nerozhodoval. Nič však nebráni poškodenému, aby svoj nárok na náhradu škody uplatnil v civilnom procese.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie na súde, proti ktorého rozsudku smeruje (Okresný súd Topoľčany), a to do 15 (pätnásť) dní odo dňa oznámenia rozsudku. O odvolaní rozhoduje odvolací súd. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie možno oprieť o nové skutočnosti a dôkazy. Právo podať odvolanie nemá ten, kto sa tohto práva výslovne vzdal.